

มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ในมหาวิทยาลัยของรัฐ Legal Measures for the Prevention and Suppression of Corruption In Public Universities

บุญเลิศ โพธิ์คำ
Boonlert Phokham

Article History

Receive: November 16, 2021

Revised: April 22, 2022

Accepted: April 22, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีของมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน รูปแบบการทุจริตคอร์รัปชัน มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและการจัดทำข้อเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีกลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้เลือกแบบเจาะจง จำนวน 140 คน โดยแบ่งเป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกรรมด้านการค้าขายกับมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน เป็นผู้บริหารในมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 10 คน เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน เป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 40 คน ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ศึกษาเชิงคุณภาพได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมสนทนากลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่ยังทวีความรุนแรงมากขึ้น ประเด็นปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเริ่มต้นทางคือผู้เสนอโครงการต่อมา ก็เป็นระบบจัดซื้อจัดจ้าง การมีส่วนได้เสียระหว่างผู้มีอำนาจอนุมัติกับญาติพี่น้องเพื่อนฝูง การเลี้ยงระเปียบ มีการแยกซื้อ แยกจ้าง การสมยอมราคาระหว่างผู้ประมูลราคา การส่งสินค้าต่ำกว่ามาตรฐาน การตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพแนวคิดการกินตามน้ำเป็นเรื่องธรรมดา การบรรจุแต่งตั้งคนรู้จักพวกพ้อง การกระทำผิดประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 เป็นต้น รูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชันมีดังนี้ 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ได้แก่ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิเจตนาทุจริต 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากร ผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องสืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบในมหาวิทยาลัยขาดประสิทธิภาพ 5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวโยงกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้คนในสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรมและความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคมเป็นภาคสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตของสังคมไทย การจัดทำข้อเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัย ของรัฐได้นำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีซึ่งประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาคและหลักมุ่งเน้นฉันทามตินำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อให้การทุจริตคอร์รัปชันหมดไปมากที่สุด

คำสำคัญ : มาตรการทางกฎหมาย ; ป้องกัน ; ปราบปราม ; คอร์รัปชัน ; มหาวิทยาลัยของรัฐ

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study principles and theories of legal measures for the prevention and suppression of corruption, forms of corruption, and legal measures for the prevention and suppression of corruption, and 2) to propose the suggestions and legal measures to prevent and suppress the corruption in public universities. The sample of this research were 150 people using purposive sampling consist of 10 entrepreneurs who dealt with Nakhon Phanom University, 40 students from Nakhon Phanom University, 10 executives of Nakhon Phanom University, 40 lecturers in Nakhon Phanom University, and 40 operating staff in Nakhon Phanom University. This research was a qualitative descriptive study. The instruments of this research were in-depth interview and focus group discussion using descriptive statistic to analyze the data. The study found that the corruption problem in Thai society dramatically increased. The corruption was found in an entire process, for example, a project proposal, procurement system, the interest between the authority and the familiar person, laws circumvention, dividing a contract, bid rigging, delivering low standard goods, ineffective checking, usualness of gift acceptance, appointment of the associate, and committing a crime under the section 157 of the Criminal Code. The forms of the corruption are: 1) the responsible officers in the university commit a crime under section 157 of the Criminal Code providing about dishonestly exercising or omitting to exercise, 2) using the university legal entity for cronyism, 3) the internal audit system lacks of efficiency and the interested staff lacks of the knowledge and understanding of the checking, 4) the punishment system was not frightened for the culprit due to the inefficiency of audit system, 5) the corruption in university connected to the private sector, the political sector and the government sector, and 6) The basis problem of the corruption was the attitude of the people in the society. The attitude, culture, and the strength of moral in the society reflected the corruption problems in Thai society. The proposal for suggestions and legal measures to prevent and suppress the corruption in public universities is based on the principles of good governance which consisted of the effectiveness, the rule of law, the equity, and the consensus oriented guiding the proposal for suggestions and legal measures to prevent and suppress the corruption in public universities in order to completely eliminate the corruption.

Keywords : Legal measure ; Preventing ; Suppressing ; Corruption ; Public University

บทนำ

การทุจริตคอร์รัปชันได้ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองในรูปแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่สร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจสังคมแนวดิ่งระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง (Vertical Relations) มีการเอื้อเฟื้อ เอื้อประโยชน์ จุนเจือกันในวงญาติ (Nepotism) ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดการคอร์รัปชันในสังคมไทย

การคอร์รัปชันเปรียบเสมือนโรคเรื้อรังก่อกวนการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด โดยประเทศไทยต้องการสูญเสียงบประมาณไปกว่าปีละแสนล้าน หรือประมาณร้อยละ 10-30 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีการคอร์รัปชันน้อยอย่าง นิวซีแลนด์ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และสิงคโปร์ เมื่อศึกษาสถานการณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทยจากการจัดอันดับองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International-TI) เผยแพร่ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันในภาครัฐทั่วโลก (Corruption Perception Index-CPI) ประจำปี 2562 นับเป็นครั้งที่ 25 ผลปรากฏว่าประเทศไทยได้ 36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2561 แต่ปรับลดอันดับลงจากลำดับที่ 99 เป็น 101 (BBC News, 2019) หลังจากลำดับลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2559 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ระบุว่าดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันที่เผยแพร่ออกมาล่าสุดนี้โดยภาพรวมในปี 2562 มีหลายประเทศมีพัฒนาการในด้านการต่อต้านการคอร์รัปชันเพียงเล็กน้อย และบางประเทศถือว่าไม่มีพัฒนาการเลย (ประเทศที่มีการจัดการคอร์รัปชันดีขึ้นแล้วต้องมีคะแนนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า

5 คะแนน) ซึ่งถือว่าสถานการณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านที่มีการบริหารจัดการที่ดี อาทิ สิงคโปร์และฮ่องกง

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันโดยทั่วไปเป็นสากลประกอบด้วย 1) คุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึก ความรับผิดชอบและวินัยที่จะควบคุมบังคับตนเอง นั่นคือหิริโอตตัปปะ ความเกรงกลัวต่อบาปความละอายต่อบาป ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องส่วนบุคคล 2) ค่านิยมของสังคม การที่ประชาชนไม่ไปบูชาคนมีเงิน มีทอง คือติดกับวัตถุ และยึดถือคุณความดี ใครคดโกง อย่าไปยอมรับอย่าไปให้เกียรติ รุมประณาม การกระทำนี้เรียกว่าการปิดล้อมทางสังคม (Social Sanction) ก็จะทำให้คนที่คิดจะทำอะไรไม่ผิดต่อประเทศชาติต้องคิดหนักเพราะจะยืนอยู่ในสังคมอย่างไร 3) การมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด โดยเฉพาะอำนาจทางการเมือง อำนาจในการปกครอง อำนาจทางการยุติธรรม เพราะถ้ามีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ก็มีแนวโน้มตามจิตใต้สำนึกที่จะโกง ประชาชนชาวตะวันตกกล่าวว่า Absolute Power Corrupts Absolutely หมายความว่าถ้ามีอำนาจเบ็ดเสร็จก็จะโกงอย่างเบ็ดเสร็จเช่นกัน (Sattarat, 2021) ดังนั้นจะต้องมีการคานอำนาจแม้ว่าจะทำให้การทำงานล่าช้าไปบ้างก็ยังมี ฉะนั้นการที่ประชาชนจะมอบอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นของตนให้ใคร ต้องมั่นใจว่ามีการคานอำนาจกันได้ 4) ขาดมาตรการทางกฎหมายที่เด็ดขาดในการจัดการกับพวกทุจริตคอร์รัปชันในประเทศจีนถ้ามีการทุจริตคอร์รัปชันแล้วจับได้โทษถึงประหารสมัยท่านประธานาธิบดีของจีนท่านเติ้งเสี่ยวผิงมีการแก้ประจานก่อนประหารแต่กระนั้นการทุจริตคอร์รัปชันก็ยังไม่หมดไปแม้ในแผ่นดินจีนที่มีการปกครองที่เข้มงวดตามระบอบคอมมิวนิสต์

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่ยังทวีความรุนแรงมากขึ้นตามที่มีข่าวในหน้าสื่อต่างๆ ในการทำวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐโดยประเด็นปัญหาที่พบจากการศึกษา ดำเนินการงานวิจัย ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยพบประเด็นปัญหาได้แก่การทุจริตคอร์รัปชันตั้งแต่ต้นทางคือผู้เสนอโครงการ ต่อมาก็เป็นระบบจัดซื้อจัดจ้าง การมีส่วนได้เสียระหว่างผู้มีอำนาจอนุมัติกับญาติพี่น้องเพื่อนฝูง เลี้ยงระบิยมีการแลกซื้อ แลกจ้าง การสมยอมราคาระหว่างผู้ประมูลราคา การส่งสินค้าต่ำกว่ามาตรฐาน การตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพ แนวคิดการกินตามน้ำเป็นเรื่องธรรมดา การบรรจุแต่งตั้งคนรู้จักพวกพ้องการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 เป็นต้น

ที่มาของปัญหาจากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปเป็นรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐดังนี้ 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมีเจตนาทุจริตเช่นกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงได้ทำการสอบสวนและพิจารณาผลการสอบสวนช่วยเหลือแก่ผู้ถูกสอบสวนทางวินัยให้พ้นผิด 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้องเช่นในส่วนของความเป็นมหาวิทยาลัยในการที่จะกระทำผิดจะเป็นในส่วนของตัวแทนนิติบุคคลถ้าหากมีการกระทำผิดเกิดขึ้นโดยนอกกรอบวัตถุประสงค์ขององค์กรออกไปในทางสั่งให้มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดครุภัณฑ์เพื่อให้บริษัทของพรรคพวกเข้ายื่นเสนอราคาได้เป็นต้นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบได้แก่อธิการบดีซึ่งเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยโดยอาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยกระทำการ 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากรผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบยกตัวอย่างกรณีศึกษาคดียกยอกเงินพันล้านสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรอย่างมหาศาลแทนที่จะนำเงินไปใช้ในการพัฒนาองค์กรกลับเสียไปกับการทุจริตคอร์รัปชันหากระบบการตรวจสอบของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพย่อมเป็นหลักประกันได้ว่าจะไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นหรือหากมีการทุจริตคอร์รัปชันก็ยังไม่ส่งผลทำให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นที่ร้ายแรงพอที่จะแก้ไขเยียวยาได้ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง สืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบในมหาวิทยาลัยขาดประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่นกรณีการตั้งกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงการแต่งตั้งโดยผู้บังคับบัญชาที่มีความสนิทสนมใกล้ชิดกับผู้ถูกสอบสวนผลออกมาเลยไม่มีมูลความผิดขาดความโปร่งใสในการดำเนินการของคณะกรรมการผลสรุปออกมาไม่มีมูลความผิดเช่นนี้คนกระทำความผิดเลยไม่เกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับ 5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวโยงกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการตัวอย่างเช่น ในส่วนมหาวิทยาลัยของรัฐก็จะเห็นได้จากการที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยไปวิ่งเต้นของบประมาณจากนักการเมืองพอได้โปรเจกต์มาก็จะมีการประมูลงานโดยนักธุรกิจในการประมูลงานก็มีการจ่ายสินบนให้กับนักการเมือง ผู้บริหาร และระดับผู้ปฏิบัติการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้นั้นในสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรมและความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคมเป็นภาคสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตของ สังคมไทยยกตัวอย่างเช่น การที่มองว่าการกินตามน้ำหรือการที่บริษัทห้างร้านให้เงินในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าการซื้อขายกับเจ้าหน้าที่พัสดุ โดยเจ้าหน้าที่พัสดุมองว่าเป็นเรื่องปกติซึ่งในความเป็นจริงนั้นคือการทุจริตต่อหน้าที่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงหลักการแนวคิดทฤษฎีของมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ
2. เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

สมมติฐานการวิจัย

1. การทุจริตมีปัญหารากฐานมาจากทัศนคติของผู้คนในสังคมในเรื่องการกินตามน้ำ การถือพวกพ้องเป็นเรื่องปกติไม่ร้ายแรง
2. ผู้มีส่วนได้เสียในมหาวิทยาลัยของรัฐขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน
3. ระบบการตรวจสอบของมหาวิทยาลัยและองค์กรที่รับผิดชอบขาดประสิทธิภาพ ขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบจากองค์กรอื่นและผู้มีส่วนได้เสีย
4. การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยและเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชัน “คอร์รัปชัน” คือ การทุจริตโดยใช้หรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่อำนาจและอิทธิพลที่ตนมีอยู่ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและหรือผู้อื่น รวมถึงการเลือกที่รักมักที่ชัง การเห็นแก่ญาติพี่น้อง กินสินบน ฉ้อราษฎร์บังหลวงการใช้ระบบอุปถัมภ์และความไม่เป็นธรรมอื่นๆ ที่ข้าราชการหรือบุคคลใดใช้เป็นเครื่องมือในการลิดรอนความเป็นธรรม และความถูกต้องตามกฎหมายของสังคม (Wasee, 2003) Aristotle นักปราชญ์กรีกโบราณกล่าวไว้ว่า “มนุษย์ คือ สัตว์การเมือง” ดังนั้น การคอร์รัปชันในความหมายกรีกยุคโบราณจึงหมายถึง การกระทำทุจริตที่ไม่ควรจะมีมากเกินไปและอย่าให้ใครมารู้เห็นกับการกระทำนั้นๆ Antiphon นักปราชญ์กลุ่ม Sophists ก็เคยกล่าวไว้ว่า “ผู้คนนั้นมักมีธรรมชาติชั่วช้าตามกมลสันดาน หากจับไม่ได้คาหนังคาเขา ก็มักจะละเมิดกฎหมายอันเป็นศีลธรรมอันดีของนครรัฐ อยุ่ร้ายไปเท่านั้นเอง” (Piriyarangsarn, 2006) สรุปได้ว่าวิวัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในยุคสมัยกรีกโบราณหรือแม้แต่ยุคโรมันคือการทำให้คุณค่าทางศีลธรรมจรรยาลดน้อยถอยลงเสื่อมทรามลงถ้าเป็นคนก็ทำให้เป็นคนที่มีขาดความน่าเชื่อถือทางศีลธรรมจรรยาถ้าเป็นในเรื่องของทางธุรกิจ ก็เป็นการทำให้การดำเนินการทางธุรกิจลดมูลค่าลงเสื่อมทรามลงเพราะมีการปลอมแปลงไม่ซื่อตรงในกิจการนั้นๆ (Chiangkul, 2006) อาจเห็นตัวอย่างได้จากมีคอร์รัปชันทางด้านประเพณี ขนบธรรมเนียมจรรยาศีลธรรมที่เสื่อมลงของสังคมแต่สิ่งที่เหมือนกันทั้งกรีกและโรมันการทุจริตคอร์รัปชันเป็นแต่เพียงผิดธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้นแต่ไม่มีบทลงโทษ

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันสรุปได้ว่าการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นภัยร้ายแรงสำคัญที่ทำให้ลายความมั่นคงของชาติ รัฐบาลจึงมีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นระบบราชการที่โปร่งใสและสะอาดโดยการวางระบบตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่าพัฒนากระบวนการติดตาม ตรวจสอบลงโทษผู้ทุจริตอย่างเด็ดขาด (Phiriyarangsarn and Pongpaijit, 1994) คำนิยมที่เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมคอร์รัปชันของคนในสังคมออกได้เป็น 4 หมวดใหญ่ๆ (Wasee, 2004) ตามลักษณะของสังคมไทยได้แก่ 1) คำนิยมในสังคมอุปถัมภ์ 2) คำนิยมในสังคมธนานิยม 3) คำนิยมในสังคมรัฐราชการตัวรอดเป็นยอดดี 4) คำนิยมในสังคมอำนาจนิยม รูปแบบการคอร์รัปชันหลักแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ 1) ระบบส่งส่วย (Syndicate Corruption) 2) กินตามน้ำ การจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement Kickbacks) 3) การจ่ายสินบนเพื่อให้ได้การผูกขาดกิจการบางประเภท 4) การคอร์รัปชันการประมูลโครงการ มูลเหตุของการทุจริตและประพฤติดมิชอบในวงราชการเช่นความจำเป็นในทางเศรษฐกิจจากรับจากการรับราชการไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายการมีตำแหน่งหน้าที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำความผิด เพราะมีอำนาจหน้าที่ให้คุณ ให้โทษ อนุมัติ อนุญาต หรือให้สัมปทาน หรือออกคำสั่งใดๆ อาจเรียกหรือรับประโยชน์เป็นการตอบแทนได้และความบกพร่องของระบบบริหารราชการเป็นต้น

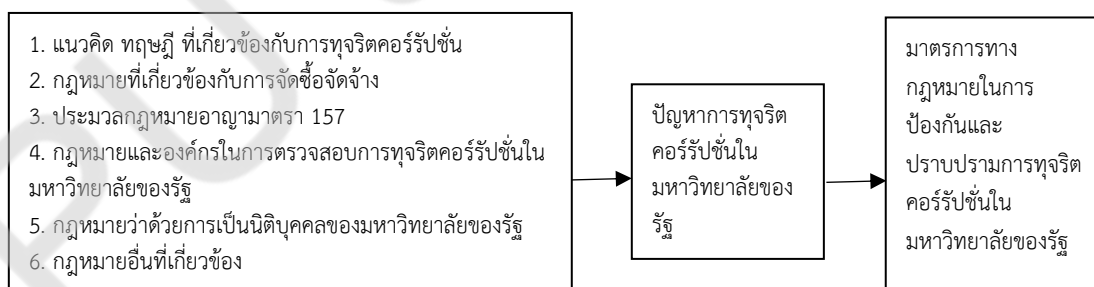

3. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 นั้น Ratthaamrit (2001) ได้ให้นิยาม “ธรรมาภิบาล” ไว้ดังนี้ ธรรมาภิบาล คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการและฝ่ายธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้สึกสำนึกและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกัน หรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุคปัจจุบัน

สรุปได้ว่าธรรมาภิบาล คือ การมีส่วนร่วม คือ ความโปร่งใสตรวจสอบได้และคือการมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินนโยบายทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจวางอยู่บนฉันทามติอย่างกว้างขวางของสังคม และให้ความมั่นใจว่าเสียงของชนยากจนและคนด้อยโอกาสจะเป็นที่รับฟังในกระบวนการกำหนดและดำเนินนโยบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร โดยธรรมาภิบาลมีนัยสำคัญต่อประเด็นในเรื่องความเสมอภาค ความยากจน และคุณภาพชีวิต ส่งผลต่อองค์ประกอบของการจัดการปกครองและการบริหารด้านการเมือง ในการกำหนดนโยบายการจัดการปกครอง Wasee (2003) การสร้างกลไกในเชิงสถาบันเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยธรรมาภิบาลจะครอบคลุมการจัดการปกครองและการบริหารทั้งสามด้านประกอบด้วยการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การกำหนดโครงสร้าง และกระบวนการอันเหมาะสมที่จะให้ทิศทาง และวางหลักการกำกับ ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม องค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาลประกอบด้วย 1) ภาวะรับผิดชอบ 2) ความโปร่งใส 3) การปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ 4) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5) กรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ถึงปัญหาสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันและสร้างมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐที่ประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 6 ประการประกอบด้วย 1) แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง 3) ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 4) กฎหมายและองค์การในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ กฎหมายว่าด้วยการเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยของรัฐและ 6) กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้วิเคราะห์สังเคราะห์และเรียบเรียงรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ การวิจัยประกอบด้วยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้ง 6 ประเด็นประกอบด้วย 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ได้แก่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิเจตนาทุจริต 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากรผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องสืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบในมหาวิทยาลัยขาดประสิทธิภาพ 5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้คนในสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรมและความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคมเป็นภาคสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตของ สังคมไทย จากเอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ผู้ประกอบการในจังหวัดนครพนม ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยนครพนม นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันทั้ง 6 ประเด็น มาสังเคราะห์รูปแบบโครงสร้างปัญหาการกระทำทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อสรุปผลการศึกษาในการวางมาตรการทางกฎหมาย ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนำบทสรุปจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์และจัดเวทีการสนทนากลุ่มมาเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 140 คน โดยแบ่งเป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกรรมด้านการค้าขายกับมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน เป็นผู้บริหารในมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 10 คน เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน เป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 40 คน การเลือกกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวข้างต้นมีเหตุผลว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงกับปัญหา การทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชากฎหมายและนักวิชาการด้านวิจัยแล้วนำไปใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดข้อคำถามมาจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้ให้สัมภาษณ์เลือกจากกลุ่มเป้าหมายใน 140 คน จำนวน 15 คน เป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกรรมด้านการค้าขายกับมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 5 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 2 คน เป็นผู้บริหารในมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 5 คน เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนครพนมจำนวน 2 คนและเป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 1 คน ประกอบด้วย 6 ประเด็นคำถามได้แก่ 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ได้แก่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิเจตนาทุจริต 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากรผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องสืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบในมหาวิทยาลัยขาดประสิทธิภาพ 5)การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้คนในสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรมและความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคมเป็นภาคสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตของสังคมไทย

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จำนวน 140 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 5 กลุ่มๆ ละ 28 คน การแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพประเด็นในการสนทนากลุ่มได้แก่ ข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นรวบรวมข้อมูลรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสารและการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตโดยสืบค้นจากหลายแหล่งข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบและเลือกที่มีความน่าเชื่อถือ ข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนามใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายโดยใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างใช้ระยะเวลาดำเนินการ 4 เดือนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม พ.ศ.2561 ใช้การจดบันทึกทุกครั้ง และใช้การสนทนากลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5 กลุ่มในการบันทึกข้อมูลใช้การจดบันทึกแล้วมาสรุปประเด็น
2. ขั้นตอนความข้อมูลผู้วิจัยศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งจากเอกสารตำราทางวิชาการงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลภาคสนามแล้วนำมาเรียบเรียงและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสารพบว่าประเด็นปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม 1. นักการเมือง 2. ข้าราชการ 3. ภาคเอกชน มีการเอื้อผลประโยชน์ซึ่งกันและกันทำให้เกิดรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันดังนี้ 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิด 5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้คนในสังคม
2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐทุกองค์กรต้องนำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและนำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง หากมีการละเลยให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
3. ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้ประกอบการ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ จำนวน 140 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 5 กลุ่มๆ ละ 28 คน การแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพประเด็นในการสนทนากลุ่มได้แก่ ข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ ทุกกลุ่มเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐทุกองค์กรต้องนำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังหากละเลยไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดก็จะเป็นสาเหตุแห่งการทุจริตคอร์รัปชันไม่มีวันสิ้นสุด

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. หลักการแนวคิดทฤษฎีของมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐจากการศึกษาพบว่าทฤษฎีวิวัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในยุคสมัยกรีกโบราณสอดคล้องกับ Chiangkul (2006) เรื่องแนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล: เปรียบเทียบไทยกับประเทศอื่น โดยแสดงให้เห็นตัวอย่างได้จาก มีคอร์รัปชันทางด้านประเพณีขนบธรรมเนียมจารีตธรรมที่เสื่อมลงของสังคมแต่สิ่งที่เหมือนกันทั้งกรีกและโรมันการทุจริตคอร์รัปชันเป็นแต่เพียงผิดธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้นแต่ไม่มีบทลงโทษ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันสรุปว่าการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นภัยร้ายแรงสำคัญที่ทำลายความมั่นคงของชาติ รัฐบาลจึงมีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นระบบราชการที่โปร่งใส และสะอาดโดยการวางระบบตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่าพัฒนา กระบวนการติดตาม ตรวจสอบลงโทษผู้ทุจริตอย่างเด็ดขาด สอดคล้องกับ Phiriyarangsarn and Pongpajit (1994) เรื่องการคอร์รัปชันแบบเบ็ดเสร็จ

แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล สรุปได้ว่าธรรมาภิบาล คือ การมีส่วนร่วม คือ ความโปร่งใสตรวจสอบได้และ คือการมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินนโยบายทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจวางอยู่บนฉันทานุมัติอย่างกว้างขวางของสังคมและให้ความมั่นใจว่าเสียงของคนยากจนและคนด้อยโอกาสจะเป็นที่รับฟัง ในกระบวนการกำหนดและดำเนินนโยบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร โดยธรรมาภิบาล มีนัยสำคัญต่อประเด็นในเรื่องความเสมอภาค ความยากจน และคุณภาพชีวิต โดยมีองค์ประกอบของการจัดการปกครองและการบริหารด้านการเมืองซึ่งหมายถึงกระบวนการในการกำหนดนโยบายการจัดการปกครอง และการบริหารด้านรัฐประศาสน์

ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการจัดการปกครองและการบริหารทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับ Wasee (2003) เรื่องเราจะป้องกันแก้ไขปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันในยุคปฏิรูปกันอย่างไร

หลักการแนวคิดทฤษฎีของมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐมีความสอดคล้องกับ Apaipak (2018) ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ

การนำหลักการแนวคิดทฤษฎีไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีวิวัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในยุคสมัยกรีกโบราณ ทฤษฎีเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติเพื่อนำมาสร้างมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐใน 4 ประเด็นประกอบด้วย 1) ระบบส่งส่วย (Syndicate Corruption) 2) กินตามน้ำ การจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement Kickbacks) 3) การจ่ายสินบนเพื่อให้ได้การผูกขาดกิจการบางประเภท 4) การคอร์รัปชันการประมูลโครงการ

ผลการวิจัยปรากฏว่าแนวทางหรือมาตรการแก้ไขปัญหาการป้องกันการทุจริตในสังคมไทย นอกจากการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายในการปราบปรามแล้วควรนำหลักการบริหารจัดการบ้านที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ควรจะต้องมีการสร้างเครื่องหมายแห่งความดีให้เกิดขึ้นกับตัวเองและสังคมเช่นหลักคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความดีมีจิตสำนึกที่ดีและที่สำคัญที่สุดคือมีการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกระดับรวมถึงระดับรัฐบาลในการพัฒนาและบริหารประเทศซึ่งเป็นแนวทางแก้ไขและปราบปรามการทุจริตในองค์กรภาครัฐเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นในอนาคต

2. รูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐจากงานวิจัยสรุปออกเป็น 6 รูปแบบดังนี้

1) การกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด องค์ประกอบภายนอกประกอบด้วย (1) “ผู้กระทำ” คือเจ้าพนักงาน (2) “การกระทำ” คือการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติเฉพาะหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้นั้นโดยตรงตามที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่นั้นๆ เท่านั้น ถ้าไม่เกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้นั้นโดยตรงแล้วย่อมไม่เป็นความผิดฐานนี้และองค์ประกอบภายในประกอบด้วย (1) เจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เป็นเจตนาธรรมดาตาม มาตรา 59 แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งหากเจ้าพนักงานขาดเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีย่อมไม่เป็นความผิดตาม มาตรา 157 (2) มูลเหตุชักจูงใจเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดคำว่า “เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” หมายความว่า เจ้าพนักงานต้องประสงค์ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยตรง เพียงแต่เล็งเห็นว่า จะเกิดความเสียหายยังไม่เพียงพอที่จะถือว่ามูลเหตุชักจูงใจเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดและเนื่องจากมูลเหตุชักจูงใจไม่ใช่ผลของการกระทำดังนั้นแม้ความเสียหายอาจยังไม่เกิดขึ้นแต่เจ้าพนักงานมุ่งประสงค์จะให้ความเสียหายเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็เป็นความผิดสำเร็จแล้วเช่นการละเว้นปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุทำให้เกิดความเสียหายต่อทางมหาวิทยาลัยของรัฐยกตัวอย่างกรณีการจัดซื้อสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานโดยเจ้าหน้าที่ละเว้นในการตรวจสอบคุณสมบัติของสินค้าก่อนมีการสั่งซื้อสินค้าเป็นต้น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ องค์ประกอบภายนอกประกอบด้วย (1) “ผู้กระทำ” คือเจ้าพนักงาน (2) “การกระทำ” คือ การปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และองค์ประกอบภายใน (1) เจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ คือการที่ผู้กระทำรู้ว่าหน้าที่ของตนมีอย่างไร และผู้กระทำต้องการฝ่าฝืนหน้าที่นั้น (2) มูลเหตุชักจูงใจโดยทุจริต ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (1) บัญญัติว่า “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นสอดคล้องกับ Chareonwongsak (2006) เรื่องกลเม็ดเด็ดปึกคอร์รัปชัน โดยสรุปผลกระทบเนื่องจากการกระทำผิดของบุคลากรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ดังนี้ ผลกระทบต่อตัวเจ้าพนักงาน (1) การที่เจ้าพนักงานต้องตกอยู่ในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลยในศาล ย่อมก่อให้เกิดภาระในการต่อสู้คดี (2) การปฏิบัติราชการต้องหยุดชะงัก ส่งผลต่อการพิจารณาความดีความชอบและการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนขึ้นเงินเดือน (3) สูญเสียโอกาสและความเจริญในหน้าที่ราชการ บางครั้งเจ้าพนักงานผู้นั้นกำลังอยู่ในระหว่างจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น (4) ถูกตำหนิจากสังคมว่าเป็นคนไม่ดี หรืออาจถูกมองว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด

2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 36 ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลและอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 และ ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ

นิติบุคคลถึงจะมีสิทธิเหมือนบุคคลธรรมดาสอดคล้องกับ Sereerangsan (2010) เรื่องนักการเมืองไทย : จริยธรรม ผลประโยชน์ทับซ้อนการคอร์รัปชัน สภาพปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ แนวทางแก้ไข โดยสรุปการใช้สิทธิหรือหน้าที่ที่ได้มาแล้ว นิติบุคคลหาอาจกระทำได้ด้วยตัวเอง จำเป็นต้องมีบุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำการดังกล่าวแทนตนและในนามตน บุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลเรียกว่าผู้แทนหรือองค์กรนิติบุคคลเปรียบเสมือนอวัยวะสมองหรือหัวใจของบุคคลธรรมดา เจตนาหรือความประสงค์ของนิติบุคคลจะมีอยู่อย่างไรร่วมแสดงให้ปรากฏออกมาโดยผู้แทนหรือองค์กรนิติบุคคลในส่วน หนึ่งของความเป็นมหาวิทยาลัยในการที่จะกระทำผิดจะเป็นในส่วนของตัวเองนิติบุคคลถ้าหากมีการกระทำผิดเกิดขึ้น โดยนอกรอบวัตถุประสงค์ขององค์กรกรณีตัวอย่างในการทำความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอกผู้เป็น ตัวแทนมหาวิทยาลัยได้แก่อธิการบดีอาจมีประโยชน์แอบแฝงในฐานะตัวแทนนิติบุคคลเป็นต้น

3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากรผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจ ในการตรวจสอบบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในกับการทุจริตตามมาตรฐานการตรวจสอบภายในของส่วนราชการข้อ 1210 A2: ผู้ตรวจสอบภายในควรเป็นผู้ที่มีความรู้และใช้วิจารณ์ญาณในการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพที่จะสามารถบ่งชี้ ร่องรอยการทุจริตแต่ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญ เทียบเท่ากับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการสืบหาหรือสอบสวน การทุจริตโดยตรงสอดคล้องกับ Pattamontri (2015) เรื่องการตรวจสอบภายในที่ทันสมัย โดยสรุปผู้มีส่วนได้เสียภายใน องค์กร คือ บุคลากรภายในองค์กรที่เพิ่มมูลค่าให้กับองค์กรหรือรับผลกระทบจาก กิจกรรมขององค์กร ทุกองค์กรมีผู้มีส่วน ได้เสียหลายกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มต่างก็มีความต้องการปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียสามารถแยกได้คร่าวๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่น ทางตรงบุคลากรในมหาวิทยาลัย นักศึกษา ผู้ปกครองเป็นต้น ส่วนผู้มีส่วนได้เสียทางอ้อม ประชาชนทั่วไป สื่อมวลชน นักวิชาการ หากผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กรขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบ ย่อมไม่สามารถตรวจสอบถ่วงดุลการบริหารองค์กรได้เลยทำให้ผู้บริหารองค์กรเกิดความย่ำแย่ในความไม่มีความรู้ ความสามารถสามารถจะทำอะไรก็ได้ที่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้องการที่ผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กร ขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบนับว่ามีผลเสียหลายอย่างยิ่งเมื่อเกิดการคอร์รัปชันเกิดขึ้นในองค์กรมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องมีการให้ความรู้ในการตรวจสอบการบริหารจัดการขององค์กรเพื่อเป็นการป้องกันการคอร์รัปชันในองค์กร

4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดสอดคล้องกับ Phuangngam (2007) เรื่องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยสรุปจากวัตถุประสงค์ในการลงโทษ มีหลักการหรือเป้าหมายคือการลงโทษผู้กระทำผิดให้เหมาะสมกับโทษที่ได้รับหากพิจารณาในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐ เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นมีกระบวนการในการดำเนินการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้แก่การตั้งคณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงหากการสอบสวนข้อเท็จจริงมีมูลกระบวนการต่อมาที่มหาวิทยาลัยพิจารณาว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่หากมีความผิด วินัยร้ายแรงก็ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงต่อไปประเด็นปัญหาอยู่ตรงกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อมีการ กระทำความผิดเกิดขึ้นที่โยนโยไปสู่อำนาจในระบบบริหารของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ระดับกอง ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย เมื่อตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงก็จะตั้งพรรคพวกของตนที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการสอบสวนโดยอาศัยระเบียบข้อบังคับ ในเรื่องอำนาจของผู้บังคับบัญชาทำให้กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมีการบิดเบือนทำให้ข้อเท็จจริงที่ไม่สมบูรณ์หรือ ถึงขนาดมีการบิดเบือนข้อเท็จจริงไปทั้งหมดทำให้ประเด็นในการสอบข้อเท็จจริงไม่มีมูลของการกระทำความผิดเมื่อเป็นเช่นนี้ แล้วผู้ที่กระทำความผิดย่อมไม่เกรงกลัวต่อกฎระเบียบที่จะปฏิบัติไม่เกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับเพราะคิดว่าสามารถ ที่จะบิดเบือนกระบวนการตรวจสอบของมหาวิทยาลัยได้

5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ ปัญหาการทุจริตเป็นปัญหา ที่ทวีความรุนแรงและเกิดขึ้นในหน่วยงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทยปัญหาด้านการทุจริตเป็นปัญหาที่สั่งสมมา นาน จนหยั่งรากลึกกลงในทุกภาคส่วนของสังคมไม่ว่า ภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการกรณีตัวอย่างการวิ่งเต้น บงบประมาณของภาคราชการกับนักการเมืองแล้วมาตอบแทนโดยการจัดทำโครงการที่เอื้อกับภาคเอกชนที่มีผลประโยชน์ ร่วมกับนักการเมืองเป็นต้น สอดคล้องกับ Uwannon (1999) เรื่องการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทยโดยสรุปต้องมีทั้งผู้ให้ และผู้รับ ผู้รับก็คือข้าราชการและนักการเมืองที่ทุจริตคอร์รัปชันส่วนผู้ให้ก็คือภาคเอกชน บริษัทธุรกิจที่ให้สินบนและจ่ายเงิน

ได้ให้ทั้งเพื่อซื้อความสะดวกซื้อความได้เปรียบทางธุรกิจ ซึ่งปัญหาการทุจริตที่พบจะเป็นการทุจริตภายใต้แนวคิดว่าการสร้างอำนาจหรือบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการทุจริต โดยการสร้างนโยบาย หรือกฎหมายต่างๆ โดยอ้างถึงผลประโยชน์ของสาธารณะขึ้นมาผ่านการใช้กระบวนการสร้างความชอบธรรม และใช้นโยบายหรือกฎหมายนั้นกำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นมาเพื่อให้กลุ่มบุคคลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการทุจริตหรือแสวงหาผลประโยชน์ของตนจากการดำเนินงานตามนโยบายหรือกฎหมายนั้นๆ

6) รากฐานการทุจริตมีปัญหามาจากทัศนคติ วัฒนธรรมและความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคน ปัญหาของสังคมไทยที่ประสบพบเห็นอยู่ทุกวันนี้เกิดจาก “คน” ปัญหาเริ่มต้นที่ “คน” และมีผลกระทบถึง “คน” การแก้ปัญหาสังคมไทยจึงต้องแก้ด้วย “การพัฒนาคน” เพื่อให้คนมีปัญหา มีความรู้มีคุณธรรมและมีทักษะในการแก้ปัญหาชีวิต ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าจะพัฒนาคนอย่างไรเพื่อให้คนมีชีวิตที่ดีสามารถใช้ความรู้และแก้ปัญหาได้ สร้างสรรค์ได้ ปฏิบัติต่อเทคโนโลยีอย่างถูกต้อง อยู่ในระบบการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้ บริโภคผลผลิตด้วยปัญญา รู้อะไรดี อะไรชั่ว มีทัศนคติทางจริยธรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับ Ratthaamrit (2003) เรื่องการแก้ไขปัญหาการทุจริตในระบบการเมืองและวงราชการไทย โดยสรุปการแก้ไขปัญหาการทุจริตในระยะยาวในมหาวิทยาลัยของรัฐจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝัง ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้มองเห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องที่เลวร้ายทำให้องค์กรเกิดความเสื่อมถอย ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติเรื่องกินตามน้ำซึ่งก่อนหน้านี้มองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งในทางคุณธรรม จริยธรรมให้มองว่าการทุจริตเป็นเรื่องของบาปบุญอย่าได้กระทำความผิดแต่จะไปหาหนทางแห่งความเสื่อมถอยเมื่อองค์กรสามารถปลูกฝังทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยของรัฐได้แล้วความเข้มแข็งในด้าน ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทยย่อมกลับมาเข้มแข็งดังเดิม

ในส่วนการจัดซื้อจัดจ้างมีการทุจริตที่เรียกว่าการกินตามน้ำหรือการที่บริษัทห้างร้านให้เงินในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าการซื้อสินค้ากับเจ้าหน้าที่ที่สุดโดยเจ้าหน้าที่ที่สุดมองว่าเป็นเรื่องปกติซึ่งในความเป็นจริงนั้นคือการทุจริตต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงผิดกฎหมายอาญามาตรา 157 ผิดกฎหมายอาญามาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เปียดังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาทโดยจุดบกพร่องของพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 แม้ปัจจุบันจะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้กล่าวว่ามีบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิการมี ส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันการทุจริต โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้ภาค ประชาชนมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดของการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวรวมถึงระเบียบ และกฎต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรอง กลับยังไม่มีการกำหนดรูปแบบ หลักเกณฑ์ และกระบวนการต่างๆ เพื่อรับรองสิทธิของประชาชนในการตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐและตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 อย่างเป็นรูปธรรมประเด็นการวิจัยในครั้งนี้การทุจริตมี 6 ประเภทด้วยกัน 1) บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามทุจริต 2) อาศัยความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง 3) ระบบตรวจสอบภายในขององค์กรขาดประสิทธิภาพและบุคลากรผู้มีส่วนได้เสียขาดความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบ 4) ระบบการลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง สืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบในมหาวิทยาลัยขาดประสิทธิภาพ 5) การทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวโยงกับภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคราชการ 6) การทุจริตมีปัญหารากฐานจากทัศนคติของผู้คนในสังคม ทัศนคติ วัฒนธรรม และความเข้มแข็งในทางคุณธรรมของสังคมเป็นภาคสะท้อนถึงปัญหาการทุจริตของ สังคมไทย ยกตัวอย่างการสร้างอาคารมีการทุจริตตั้งแต่การเสนอราคาเช่นมีการสมยอมของผู้เสนอราคาต่อมาในเรื่องกรรมการควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้รับเหมาเพื่อเรียกรับผลประโยชน์เป็นต้นในส่วนการใช้อำนาจทางปกครองเช่นการออกเกรดและการรับรองวุฒิไม่ค่อยมีความผิดปรากฏในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐประกอบด้วย 1) รัฐควรดำเนินการปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายรวมถึงการพัฒนาระเบียบหลักเกณฑ์ข้อบังคับให้สอดคล้องในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ เช่น การคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การกำหนดโทษให้หนักระหว่างผู้ให้และผู้รับ กำหนดมาตรการให้กระบวนการปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างกระชับรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัสดุภาครัฐ เพิ่มบทลงโทษกรณีการสมคบคิดกันทุจริตและการออกกฎหมายพิเศษ

หากมีการทุจริตใดเกิดขึ้นให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้ควบคุมจะต้องรับผิดชอบและตกเป็นจำเลยร่วมเป็นต้น 2) ควรมีการบูรณาการการปราบปรามการทุจริตระหว่างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันทั้งในภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพและพลังร่วมจากทุกภาคส่วนในการร่วมมือปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ 3) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวังรายงานผลสู่สาธารณะ รวมทั้งการร่วมสร้างค่านิยมและทัศนคติที่ดีในการต่อต้านการทุจริต 4) กำหนดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามสำหรับผู้ที่มิชอบในการเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และผู้ที่มีอำนาจสั่งการขององค์กรหากมีการกระทำความผิดโดยช่วยเหลือผู้ถูกร้องต้องได้รับโทษสถานหนักกว่าการรับโทษปกติ 5) กำหนดมาตรการคุ้มครองทางกฎหมายให้กับสื่อมวลชนในการทำข่าวเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันหากมีการละเมิดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในกรณีคดีทุจริตคอร์รัปชัน 6) กำหนดกลไกการกลั่นกรองเลือกสรรผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้มีความโปร่งใส ไม่เล่นพรรคเล่นพวกนำคนดีเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารมหาวิทยาลัยและกำหนดมาตรการการตรวจสอบการใช้อำนาจในการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นระยะโดยมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญได้แก่ 1) การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดย ป.ป.ช. 2) การตรวจสอบการใช้เงินแผ่นดินของผู้มีอำนาจรัฐ และ 3) การตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน 7) ออกกฎหมายหรือระเบียบให้มีการตรวจสอบระหว่างพนักงานในองค์กรกับบุคคลภายนอกองค์กร หรือระหว่างพนักงานด้วยกันเองได้ จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตได้ และลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริต เพราะหากจะกระทำการทุจริตต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายคนหรือหลายกลุ่มสอดคล้องกับ Sattarat (2021) ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันและปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริต คอร์รัปชันในองค์กรภาครัฐสรุปได้ว่า รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมในองค์กรภาครัฐ จำเป็นต้องประกอบด้วย 1) การตรวจสอบภาครัฐ 2) ระเบียบวินัย 3) การบังคับใช้กฎหมาย 4) การตระหนักในหน้าที่ 5) มาตรการทางสังคม 6) ตัวแบบสังคม 7) ทัศนคติทางสังคม 8) การปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกและ 9) การสนับสนุนจากสื่อมวลชนซึ่งจากงานวิจัยและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐประกอบด้วยจากงานวิจัยยังสอดคล้องกับ Amaradit (2017) ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุของปัญหาคอร์รัปชันและแนวทางการแก้ปัญหาในหน่วยงานภาครัฐผลการวิจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันพบว่ามีสาเหตุหลัก 2 ประการคือ สาเหตุเกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคลของผู้กระทำและจากสภาพแวดล้อมภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมด้านสาเหตุที่เกิดขึ้นจากภายใน ผู้กระทำเองจะต้องไตร่ตรองหรือใคร่ครวญ ถึงองค์ประกอบต่างๆ 4 ประการคือ โอกาส สิ่งจูงใจ การเสี่ยงภัย และความซื่อสัตย์สาเหตุจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมูลเหตุภายใน ทั้งเรื่องโอกาส สิ่งจูงใจ และความซื่อสัตย์สุจริต

สรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมได้ 8 ประการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ ด้านการเมือง สภาพแวดล้อมทางสังคม การบริหารงานของรัฐที่ขาดประสิทธิภาพ กฎหมายหรือระเบียบมีช่องว่างหรือมีข้อบกพร่อง การมีตำแหน่งหน้าที่ที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำความผิด การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์และสาเหตุอื่นๆ เช่น อิทธิพลของภรรยาหรือผู้หญิง การพนัน หลายประเทศมีปัญหาคอร์รัปชันคล้ายๆ กันทั้งสิ้น แนวทางการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันต้องใช้กระบวนการหลายขั้นตอนที่ต่อเนื่อง เริ่มจากการสร้างวัฒนธรรมของความโปร่งใส ซื่อสัตย์ และการแยกระหว่าง ‘ส่วนตัว’ กับ ‘สาธารณะ’ รวมทั้งการสร้างระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและลดแรงจูงใจให้ทำการคอร์รัปชัน รัฐบาลต้องมีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันอย่างแท้จริงโดยการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย มีบทลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น มีการเปิดเผยข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับหน่วยงานจนถึงระดับกระทรวงให้ประชาชนได้รับทราบ และตรวจสอบได้ การติดต่อทำธุรกรรมต่างๆ ที่มีการจ่ายค่านายหน้า ค่าว่าจ้าง เปอร์เซ็นต์ส่วนต่าง (Commission) ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการ และสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้การทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเด็ดขาดเนื่องจากองค์กรยังไม่ได้นำหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้อย่างจริงจังซึ่งรัฐพยายามที่จะหามาตรการต่างๆ มาเพื่อแก้ปัญหาจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา 123/2 มาตรา 123/3 มาตรา 123/4 มาตรา 123/5 มาตรา 123/6 มาตรา 123/7 และมาตรา 123/8 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 โดย “มาตรา 123/2 ผู้ใดเป็น

เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ของ องค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะ ชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสี่ แสนบาท หรือประหารชีวิตการทุจริตคอร์รัปชันสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติและระดับองค์กร ทั้งในภาครัฐและเอกชนมีความบกพร่องและขาดประสิทธิภาพสูงรวมถึง การกระทำผิด ทุจริต และขาดจริยธรรมของบุคลากร ประกอบกับในปัจจุบันที่สถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการบริหารงานของราชการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่โครงสร้างการบริหารจัดการภาครัฐยังขาดความยืดหยุ่นและข้าราชการยังไม่สามารถ ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยมและวิธีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่งผลให้เกิด ปัญหาทั้งในระดับโครงสร้าง ระดับนโยบาย และระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัย ของรัฐ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐทุกองค์กรต้องนำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการแก้ไข ปัญหาและนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังหากมีการละเลยให้มีบทกำหนดโทษ

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ (1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณ มาดำเนินการโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทาง ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) : การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการ ปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุนแรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด (3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) : การให้บริการที่สามารถดำเนินการ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการ ของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง (4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ (5) หลักความโปร่งใส (Transparency) : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร อันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้ (6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) : กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหาหรือร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา (7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการ ส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร (8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) : การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (9) หลักความเสมอภาค (Equity) : การได้รับการปฏิบัติ และได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ (10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) : การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะ กลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการทุจริตมีปัญหารากฐานมาจากทัศนคติของผู้คนในสังคมในเรื่องการกินตามน้ำ การถือพวกพ้องเป็นเรื่องปกติไม่ร้ายแรง ผู้มีส่วนได้เสียในมหาวิทยาลัยของรัฐขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการตรวจสอบ การทุจริตคอร์รัปชัน ระบบการตรวจสอบของมหาวิทยาลัยและองค์กรที่รับผิดชอบขาดประสิทธิภาพ ขาดการมีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบจากองค์กรอื่นและผู้มีส่วนได้เสียและการทุจริตในมหาวิทยาลัยเกี่ยวโยงกับภาคเอกชน ภาคการเมือง และภาคราชการหลักฐานในการสนับสนุนต่างได้แก่การที่มหาวิทยาลัยของรัฐโดนคำสั่ง "มาตรา 44" เป็นอำนาจพิเศษตาม รัฐธรรมนูญชั่วคราว 2557 ในเรื่องธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

1. มหาวิทยาลัยของรัฐควรดำเนินการปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายรวมถึงการพัฒนาระเบียบหลักเกณฑ์ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัยในด้านการสอบหาข้อเท็จจริง การสอบสวนวินัยร้ายแรง การอุทธรณ์ทุกข้อของมหาวิทยาลัยของรัฐให้สอดคล้องในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ เช่น การคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การกำหนดโทษให้หนักระหว่างผู้ให้และผู้รับ กำหนดมาตรการให้กระบวนการปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างกระชับรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ปรับแก้พระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัสดุภาครัฐ โดยจุดบกพร่องของพระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 แม้ปัจจุบันจะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้กล่าวถึงมีบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันการทุจริต โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดของการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมถึงระเบียบ และกฎต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรอง กลับยังไม่มีกำหนด รูปแบบ หลักเกณฑ์ และกระบวนการต่างๆ เพื่อรับรองสิทธิของประชาชนในการตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐและตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 อย่างเป็นรูปธรรมเพิ่มบทลงโทษกรณีการสมคบคิดกันทุจริตและการออกกฎหมายพิเศษหากมีการทุจริตใดเกิดขึ้นให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้ควบคุมจะต้องรับผิดชอบและตกเป็นจำเลยร่วมเป็นต้นในส่วนการทุจริตประเภทอื่นการแก้ไขนั้นกำหนดกรอบการทำงานโดยจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานนำกฎระเบียบต่างๆ ใส่ไว้ในมือปฏิบัติงานมีการอบรมสร้างความตระหนักในการไม่ทุจริตคอร์รัปชันให้มหาวิทยาลัยของรัฐกำกับดูแลผู้ปฏิบัติงานโดยมีการตรวจสอบจากองค์กรภายในและภายนอกเป็นระยะๆ และใช้มาตรการของ ITA เป็น “มาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

2. ควรมีการบูรณาการการปราบปรามการทุจริตระหว่างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันทั้งในภาครัฐภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพและพลังร่วมจากทุกภาคส่วนในการร่วมมือปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

3. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวังรายงานผลสู่สาธารณะรวมทั้งการร่วมสร้างค่านิยมและทัศนคติที่ดีในการต่อต้านการทุจริต

4. กำหนดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันสำหรับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและผู้ที่มีอำนาจสั่งการขององค์กรหากมีการกระทำผิดโดยช่วยเหลือผู้ถูกร้องต้องได้รับโทษสถานหนักกว่าการรับโทษปกติ

5. กำหนดมาตรการคุ้มครองทางกฎหมายให้กับสื่อมวลชนโดยเพิ่มเข้าไปในส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554 ในการทำข่าวเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน หากมีการละเมิดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในกรณีคดีทุจริตคอร์รัปชัน กรณีตัวอย่างเรื่องการเจาะลึกข้อเท็จจริงของข้อมูลในหน่วยงานที่มีการทุจริตคอร์รัปชัน

6. กำหนดกลไกการกลั่นกรองเลือกสรรผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้มีความโปร่งใสไม่เล่นพรรคเล่นพวกนำคนดีเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารมหาวิทยาลัยและเข้มงวดในการตรวจสอบการใช้อำนาจในการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นระยะโดยมีวิธีการดำเนินงานที่สำคัญได้แก่ 1) การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินโดย ป.ป.ช. 2) การตรวจสอบการใช้เงินแผ่นดินของผู้มีอำนาจรัฐ และ 3) การตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

7. ออกกฎหมายหรือระเบียบให้มีการตรวจสอบระหว่างพนักงานในองค์กรกับบุคคลภายนอกองค์กรหรือระหว่างพนักงานด้วยกันเองได้ จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตได้ และลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริต เพราะหากจะกระทำการทุจริตต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายคนหรือหลายกลุ่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับประเด็นการปลูกฝังทัศนคติค่านิยมในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาคประชาชน
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับประเด็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในภาคองค์กรเอกชน
3. ในการทำวิจัยให้มีส่วนของการนำผลการวิจัยไปสร้างโมเดลทดลองปฏิบัติต่อกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทราบถึงหลักการแนวคิดทฤษฎีของมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันรวมถึงรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันตลอดจนได้ข้อเสนอแนะและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ข้อจำกัดการวิจัย

ข้อจำกัดของการวิจัยในส่วนของการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ยังมีความหวาดระแวงในการให้ข้อมูลกลัวข้อเท็จจริงที่จะให้สัมภาษณ์มีผลกระทบในทางลบกับตนเอง

References

- Amaradit, W. (2017). *Saheē khoṅ panhā khoṅ apchan læ næōthāṅ kān kae panhā nai nūāingān phāk rat* [Causes of corruption problems and solutions in government agencies]. Bangkok : Royal Thai Army College.
- Apaiyak, P. (2018). *Næōthāṅ kān pōṅkan læ prāprām kān thutcharit khoṅ apchan nai nūāingān phāk rat* [Guidelines for the prevention and suppression of corruption in government agencies]. Bangkok : Mahamakut Wittayalai University.
- BBC News. (2019). *Oapchan : ‘andap khwām prōṅsai Thai pī 2019 rūāṅ thang radap lōk læ ‘Āsīān* [Corruption: Thailand Transparency Rankings 2019, falling both globally and ASEAN]. Retrieved September 2021, from <http://www.bbc.com/thai/thailand-51217494>
- Chareonwongsak, K. (2006). *Konlamet det pīk khoṅ rap chan* [Great trick on the wings of corruption]. Bangkok : Success Media Company Limited.
- Chiangkul, W. (2006). *Aōthāṅ prāp khoṅ apchan yāṅ dai phon : priāpthiāp Thai kap prathet ‘ūn* [Effective anti-corruption approach: comparing Thailand with other countries]. Bangkok : Sai Than.
- Pattamontri, U. (2015). *Kāntruatsoṅ phāinai thi thansamai* [Modern internal audits]. Bangkok : Chamchuri Product.
- Phiriyarangsarn, S. and Pongpajit, P. (1994). *Oapchan kap prachathipatai Thai* [Corruption and Thai Democracy]. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Phiriyarangsarn, S. (2006). *Kān khoṅ apchan bæp betset* [Total corruption]. Bangkok : Ruam Duai Chuai Gan.
- Photiphirun, W. (2020). *Ratchakan Thai rai khoṅ apchan : kānsamruāt khwām khithen khoṅ chāonāthi rat tō kānchāṅg boṣæ kān thutcharit* [The Thai Government without Corruption : Opinion Survey of Government Officials on Corruption Whistleblowing]. Bangkok : Office of the Science Promotion Board. Research and innovation.

- Phuangngam, K. (2007). *Songsoēm kānmī suānrūām khoṅg prachāchon nai kārok ra chāyā ‘ām nā chō tāṁ ratthammanūn* [Promote people's participation in the decentralization of power under the Constitution]. Bangkok : Mr. Copy Printing House.
- Ratthaamrit, U. (2001). *Kānkākhai panhā kān thutcharit nai rabop kānmūāng læ wong rāchakan Thai* [Solving the problem of corruption in the Thai political and bureaucratic system]. Bangkok : The secretariat of the house of representatives.
- Ratthaamrit, U. (2003). *Kānkākhai panhā kān thutcharit nai rabop kānmūāng læ wong rāchakan Thai* [Solving the problem of corruption in the Thai political and bureaucratic system]. Bangkok : The secretariat of the house of representatives.
- Sattarat, K. (2021). *Kān thutcharit khoṅrapchan læ patchai thī song phon tō kān thutcharit khoṅrapchan nai ‘ongkōn phāk rat* [Corruption patterns and Factors affecting Corruption in government organizations]. Bangkok : Suan Sunandha Rajabhat University.
- Sereerangsan, T. (2010). *Nakkānmūāng Thai : chāriyatham phonprayōt thapsoṅ kān khoṅrapchan : saphāp panhā sāhet phonkrathop nēothāng kākhai* [Thai Politicians: Ethics, Conflicts of Interest Corruption: Problems,Causes, Effects, Solutions]. Bangkok : Sai Than.
- Uwanno, B. (1999). *Kānsāng thammāphibān nai sangkhom Thai* [Building good governance in Thai society]. Bangkok : Winyuchon.
- Wasee, P. (2003). *Thammāphibān kap khoṅrapchan nai sangkhom Thai rabiāp wāra hēng chāt patirūp sangkhom Thai nai Chaiwat surawichai* [Good Governance against Corruption in Thai Society, “National Agenda to Reform Thai Society”, Chaiwat Surawichai]. Bangkok : Mpth.
- Wasee, P. (2004). *Rao chā pōṅkan kākhai panhā kān thutcharit khoṅrapchan nai yuk patirūp kan yāngrai* [We’re going to prevent and solve the problem of corruption in the reform era by what method]. Bangkok : Civil Service Association of Thailand.